Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25941
Copyright: Admont, Benediktinerstift

opem ferris. Hec q̃ dilmi fr̃s que loquimur ex
q̃nto pceda̅t amore pensate. & omnia que
dicunt mkaritate suscipite. Nam d̃u unũ in
redemptoris nr̃i corpore corpus sumus. inhi
que uob̃ nocere sentio similit̃ uror. Qua aut̃
intentione q̃ que affectu hanc ad uos eplam
miseri. cordi uro uertitatis auctr aperiat. Et
ido hec frat̃na uos admonitio ñ ꝯtristet. q̃
& aspum poculum libenter accipit. q̃d inten
tione salutis offertur. Qd̃ sup ẽ fr̃s kmũ iunc
tis di nr̃i miscdiã precib̃ exoremus. ut utã
uram in suo ꝓpcius timore disponat. q̃tenꝰ
& hc illi sacerdotaliter deseruire. & incon
spectu ipsius in futuro securi absistere si
ne metu valeam. Gf Theodico Theo
vamvos odebto regb̃ francox.

Si regibus bonũ ẽ iusticiã colere.
ac sua cuiq̃ iura seruare. Insubiec
tos ñ sinere q̃d potestatis ẽ fieri. Si
q̃d equũ est custodire. Qd̃ q̃ & uos
diligere. & omino ꝯfidim studere excellentię
ure indicare ea q̃ emdatione expetunt in
uram. ut phoc & suppressi succurrere. Et
uob̃ mercede acq̃rere nr̃is eplis ualeam.
Frem itaq̃ coepim [illegible] nr̃m vrsicinũ tau
rinę ciuita[illegible]tis antistite in parrochiis
ss̃ q̃ int̃ regm uri t̃minũ s ꝯstitute q̃ue di
omino p̃iudiciũ sustine. ado ut cont̃
ecclastica obseruantiã. cont̃ sacdotalem
grauitate & ctra sacrq̃ canonũ instituta
nullo ei exigente cmine alter illic ñ metu
eret eps ordinari. Et q̃a parũ usum ẽ si illi
citis ñ iungerent illicita. etiã res eccle sue
ut ferr̃ ablate st̃. Qd̃ si ita se utãt habet
quõ intolerabile nimis ẽ ut utute oppme
ret̃ cui culpa ñ nocuit. p̃ missio paterna ka
ritate salutationis alloq̃o petimus. ut q̃d
excellentia ura amore ecclastice reuen
tię & eqtatis ꝯtemplatione sponte potest
impendere nr̃a studeat benignꝰ intcessione ꝯ
cedere & iusticiã illi sic de eqtatis ure bono cſi
dim faciat ionib̃ custodiri. atq̃ facta ui
tate & q̃d illicite actũ ẽ corrigi. et res ei
uiolent̃ ablatas eqtate iubeat faciente re
stitui. nec q̃d adtemp̃ ei eccla abbostib̃ de
tinet̃ aliq̃d ei officie debet. Si hoc adsubuen
endum xpianitatis ure animos magisma
gis q̃q̃ debet ꝯmoue. ut largitatis ure mune
ꝯsolatꝰ captiuitatis q̃ue ꝯtulit non possit
dampna sentire. Pro utilitate q̃ anime ure
hec apd̃ uos exhortatio locũ inuenat ad
incedere uram deiectionẽ ipsi porrecta ma
nu iusticię releuetis. q̃tenus phoc q̃d equi
tate sacdotib̃ custoditis. ex precib̃ ante
di oculos semp floreatis. Mse aug̃
Indict u. Gf Leand̃ ep̃ hyspanuarũ.

Scitatis tue suscepi epla ꝯ
Solius karitatis calamo scpta. Ex
corde u lingua tinxerat. q̃d in car
te pagina refundebat. Boni u sa
pientes uiri cum legere ea affuerẽt. quorũ
stati uisca incompunctione cõmota s. cepit
q̃sq̃ amoris manu in suo corde te tape. q̃
in illa epla tue mitis dulcedinẽ ñ erat audi
re si cernere. Accendebant & mirabantur
singuli. atq̃ ipse ignis audientiũ demons
trabat qui fuerit ardor dicentis. Nisi enim
pius ipse faces ardeant. alii ñ succendunt.
Ibi q̃ uidim q̃nta karitate tua mens ar
deat. que sic & alios accendit. Vtã q̃ uram
cui ego semp cũ magna uenatione rem
niscor minime nouant. Si eis cordis uri
altitudo patuit ex humilitate sermonis.
Vtã aut̃ mea cunctis ee immutabilem illa
ura epla loqtur. Si q̃d ñ ẽ ita ut dicit̃ sit ita
q̃a dicit̃ ne qui ñ solet mentiat̃. Adhec aut̃
breuit̃ cuidam bone mulieris uba loquar.
Nolite me uocare noemi idest pulchrã. Si
uocate me amarã. q̃a amaritudine plena
sũ. Neq̃ u bone uir hodie ego sũ ille quẽ
nosti. Multũ fateor extius pficiendo int̃
cecidi. meq̃ de ex̃ numio esse ptimesco de
q̃bus scptũ ẽ. deiecisti eos d̃u alleuarent̃. Si
alleuat̃ enim deicit̃. qui honoribus pficit
& moribus cadit. Ego u uias capitis mei se
q̃ns sũmope ee decreuerã obprbrium ho
minũ et abiectio plebis. atq̃ inei sortẽ
currere deq̃ rur sũ ppsalmista dr̃. Ascen
sus in corde. s. disposuit in cualle lacrimarꝰ.
ut uidelicet tanto uerꝰ int̃ ascendem. q̃nto
pcualle lacrimarum. foris humilꝰ iacem. At
ne multũ me deprimit honor onerosus.